

6. Anti-Corruptionin Germany Global Compliance News URL: <https://globalcompliancenes.com/anti-corruption/handbook/anti-corruption-in-germany>.

7. Bonsing S, Langsted LB. »Undue« gifts for public employees: An administrative and criminal law analyses. I Breaking new ground: Dedicated to Finn Kjærdsdam. 1. udg. Aalborg Universitetsforlag. 2014. s. 180-203

8. Code of Conduct for the Civil Servants. URL: http://rai-see.org/wp-content/uploads/2015/08/Law-no-7_2004-Code-of-Conduct-for-the-Civil-Servants.pdf.

Руденко Софія Віталіївна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра ННІ № 1 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри фінансового права та фіскального адміністрування Національної академії внутрішніх справ, кандидат економічних наук, доцент ***Грущенко О. А.***

**РОЛЬ МАЛИХ, СЕРЕДНІХ І ВЕЛИКИХ ПІДПРИЄМСТВ
У ПІДВИЩЕННІ РІВНЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ
Й ПОДОЛАННЯ КОРУПЦІЇ В ПРИВАТНОМУ СЕКТОРІ**

З метою підвищення ефективності діяльності підприємств доцільним є вивчення та систематизація діючих та запланованих можливостей держави, результатом чого буде чітке та лаконічне визначення державної політики, що відповідатиме сучасним умовам їх функціонування.

Вагома роль малих, середніх та великих підприємств у забезпеченні конкурентного середовища, гнучкості національної економіки, зайнятості та доходів населення здобула широке визнання на всіх рівнях та знайшла свій вияв у здійсненні спеціальних заходів державної політики щодо підтримки розвитку бізнесу в Україні [1].

Зазначимо характерні риси малого підприємства: створюються на основі різноманітних форм власності в усіх видах господарської діяльності, зокрема, в роздрібній торгівлі, сфері обслуговування; здатні найоперативніше реагувати на кон'юнктуру ринку і таким чином надавати ринковій економіці необхідної гнучкості, а саме в швидкій індивідуалізації і диференціації споживчого попиту, прискорення науково-технічного прогресу, розширення номенклатури товарів та послуг; мобілізують значні фінансові й виробничі ресурси населення (у тому числі трудові й сировинні), які за його відсутності не були б використані.

Так, наприклад малі підприємства відіграють важливу роль в економіці розвинутих країн. На їх частку у США припадає близько 50 % валового внутрішнього продукту країни, в Японії - понад 50 %. У вітчизняній промисловості на невеликі підприємства припадає близько 20 % загального обсягу виробництва. Можна зазначити, що на розвиток

вигідне економіко-географічне розташування держави на перетині торговельних шляхів, наявність потужного виробничого потенціалу, висококваліфікованих трудових ресурсів, науково-дослідної бази, рекреаційних ресурсів.

Середнє підприємство - це юридична особа-суб'єкт підприємницької діяльності будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, в якого середньооблікова чисельність працюючих за звітний період (календарний рік) є більшою за 50 осіб, але не перевищує 250 осіб та обсяг річного валового доходу є більшим за 1 000 000, але не перевищує 10 000 000 гривень [2].

В розвинутих країнах вони не такі багаточисельні, причому зараз їх кількість зменшується. Це відбувається перш за все тому, що вони не мають такої гнучкості, як малі, і такої сили, як великі підприємства. Але ці підприємства більш стійкі в конкурентній боротьбі, коли працюють на спеціалізованому ринку, концентрують увагу на окремих сегментах і стають там міні-монополістами. В цьому випадку можна сказати, що вони являють собою значну конкурентну силу навіть для великого бізнесу, мають тенденцію до монополізації (прикладом є шведський концерн «Електролюкс», який включив в себе за 10 років понад 400 фірм), постійно концентрують капітал (на долю середніх фірм припадає самий великий процент поглинання).

Великими можуть визнаватися підприємства, в яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік перевищує двісті п'ятдесят осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за рік перевищує суму сто мільйонів гривень [3]. Вони, з одного боку, прагнуть монополізувати свою сферу діяльності, з другого - умови конкуренції спонукають турбуватися про якість і не підвищувати ціни на продукцію.

Безумовно, саме великим фірмам доступне масове виробництво товару, освоєння нових галузей, досягнень науково-технічного прогресу, ведення великих науково-дослідних робіт. Такі підприємства забезпечують стійке і стабільне положення економіки, мають економію на масштабах виробництва, забезпечують зайнятість великої кількості людей. Але ці переваги можуть стати недоліками великих підприємств, якщо досить відчутно зміниться економічний стан країни. Наприклад, компанія, що займається виробництвом електронних приладів: планшетів, телефонів, комп'ютерів і програмного забезпечення. Головний офіс компанії знаходиться в штаті Каліфорнія. На 2018 рік була першою американською корпорацією, капіталізація якої перевищила 1 трлн. доларів.

Однак, слід зазначити і про поширеність корупції у приватному секторі, що завдає шкоди як державному бюджету у вигляді несплачених податків чи інших обов'язкових платежів, так і приватному сектору, оскільки знижуючи таким незаконним чином витрати, суб'єкти господарювання отримують значну перевагу перед іншими учасниками ринку, які діють більш-менш легально.

Отже, політика стимулювання розвитку малого, середнього та великого підприємництва в Україні потребує в першу чергу забезпечення стабільності в оподаткуванні прийняття нормативно правових актів, які в своїй основі повинні досягнути мети посилення стимулюючого впливу податків на розвиток виробництва, збільшення видів податкових пільг для бізнесу, зростання обов'язковості та рівності у сплаті податків усіх юридичних і фізичних осіб.

Для досягнення вищенаведених цілей пріоритетними напрямками реалізації економічної політики України повинні стати:

- встановлення стандартів справедливого і соціально відповідального підприємництва;
- оптимізація та спрощення процедур за початкування підприємницької діяльності в Україні;
- зосередження розв'язання завдань зі створення ефективної системи підтримки розвитку та моніторингу підприємств в єдиному уповноваженому державою центрі;
- удосконалення нормативно правових відносин з урахування їх сучасного стану;
- спрямування державних ресурсів та фінансового забезпечення на кредитування ефективних виробництв та підтримки структурної перебудови економіки з напрямку розвитку малого бізнесу;
- вирішення проблеми корупції у приватному секторі спільно з проблемою корупції в державі.

Список використаних джерел

1. Дідур С. В. Регулювання попиту та пропозиції на макрорівні./ С. В. Дідур; монографія. Київ: Науковий світ, 2005. 320 с.
2. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14/ed20181116#n68.
3. Господарський кодекс України . режим доступу: URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15.
4. Закон України Про запобігання корупції. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>

Сидорчук Владислав Васильович, аспірант
кафедри кримінального процесу
Національного університету «Одеська
юридична академія»

ПІДСЛІДНІСТЬ КОРУПЦІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ

Ст. 38 Кримінального процесуального кодексу України (далі - КПК) в редакції від 04.10.2019 року передбачає наступні органи досудового розслідування, які в своєму складі мають слідчі підрозділи:

- Національна поліція України;
- Служба безпеки України;